

Proces - razvoj - spoznaja

Varović Čekolj, Morana

Undergraduate thesis / Završni rad

2018

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:669424>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-05-22**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti
Ilica 85

Studij: Preddiplomski sveučilišni studij,
slikarstvo
Nastavnica: izv. prof. art. Ksenija Turčić
Studentica: Morana Varović Čekolj
Matični broj: 3556/S

Završni rad iz predmeta

Slikanje 2

Naslov rada

Proces-razvoj-spoznaja

Zagreb, 2017./2018.

Svjetlost je dio spektra elektromagnetskog zračenja koje se prenosi fotonima.

Fotoni se stvaraju u raznim izvorima svjetla u nuklearnim, kemijskim ili elektromagnetskim procesima te se šire prostorom (i vremenom). Na svome putu, koje je za njih trenutno, fotoni putuju od materije do materije te se apsorbirajući, ponovno stvarajući i odbijajući od našeg okoliša stižu do kraja svoga puta u ljudskome oku.

Ljudsko oko je živi senzor fotona koji pogađajući očni živac stvara signale koji se šalju u mozak.

Mozak zaprimljene signale pretvara u sliku stvarnosti koja čovjeku omogućuje da vidi, osvijesti i spozna.

Čovjek u prosjeku može vidjeti svjetlost s valnom duljinom u rasponu od 380 do 780 nm. Ti sitni nanometri čine razliku u viđenim bojama, od ljubičaste s najmanjom do crvene s najvećom valnom duljinom.

Svjetlost kao fizikalno definirano svojstvo je jednako gotovo u svakom kutku svemira. No u ljudskom oku i mozgu stvara individualne interpretacije vanjskoga determiniziranoga fenomena.

Fokus moga rada je analizirati i spoznati upravo tu ljudsku interpretaciju koja je „suhoparni“ fizikalni fenomen svjetlosti transformiran u individualni doživljaj. Kroz taj fokus je bio plan izraditi skice po fotografiji te ih prenijeti na veliko platno.

Sam proces je krenuo od straživanja plohe koji se polako pretvorio u istraživanje svjetlost.

Kroz svoje radove istražujem vibraciju i ritmizaciju svjetlosti te njenu korelaciju s ostalim plohama koje su koloristički obrađene.

Noćni motivi grada, kao polazišna točka, su mi omogućili istraživanje svih elemenata koji me zanimaju. Oni su prikazani kroz redukciju naglašavajući tako u jednoj slici plohu, drugoj dinamiku poteza, trećoj fluidnost, dok je kod četvrte bitna sama gradnja derme te proces kako doći do određene strukture.

Svaka slika je drugačije tretirana, od načina slikanja do same tehnike, kako bih dobila što bolji uvid u način koji najbolje pogoduje određenom prikazu.

Različitost procesa te način gradnje koje sam nadovezivala jedno na drugo mi je pomoglo da kod svake sljedeće iskoristim prethodno stečeno znanje i iskustvo.

Od slikarskih tehnika koristila sam akril, akrilnu pastu, ulje, gesso i kredu.

Kod nekih slika sam ostala unutar jedne tehnike dok sam kod nekih miješala tehnike kako bih dobila određeni efekt, ali kako bih i skratila sam proces.

Uz tehniku bitno je naglasiti i samu važnost poteza. Radovi su slikani široko, ali razlika se nalazi u lazurnosti, odnosno transparentnosti površine.

Kod akrila sam koristila brzinu njegova sušenja. Razvodnjavala sam ga do te granice da izgleda poput akvarela te sam sliku gradila sloj po sloj kako bih postigla fluidnost, ali i transparentnost svakog sloja kako ne bi došlo do gušenja i zasićenja površine. Svaki novi sloj je išao na potpuno osušen prethodni.

Kao i kod akvarela, držala sam se pravila granje slike od najsvjetlijih tonova do najtamnijih.

Na površini slika se mogu naći i određene teksture koje su napravljene tehnikom monotipije ili nanosima špatule. Te teksture služe naglašavanju fluidnosti te njenu lakoću koja daje ravnotežu, ali i kontrast cijelom prikazu.

Koristila sam se i utrljavanjem kista u platno kako bih dobila difuzne rubove koju su dali određenu mekoću cijeloj atmosferi.

U samom procesu stvaranja, od skice prema dijelu, skriveni izazov je bio kako jednu malu skicu prenijeti na veliku površinu. Na skici je sve kontrolirano, svaki potez, ravnoteža, ona je ujednačena u svakome kutu dok to isto nije lako postići na velikom platnu koje zahtjeva poseban pristup. Svladavanje toga izazova je svakako doprinijelo iskustvu za daljnji razvoj.

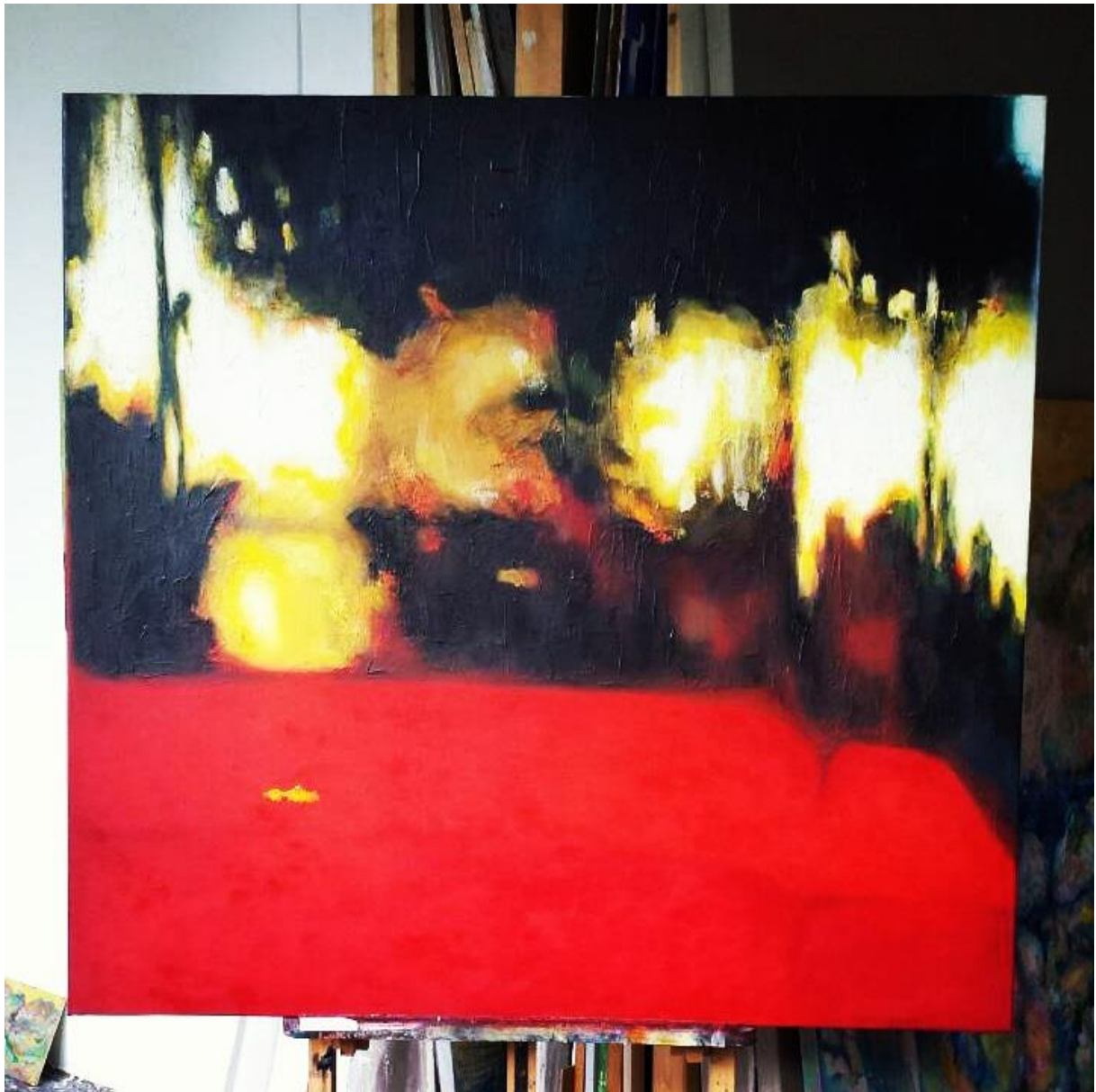
Četvrtu godinu sam posvetila procesu, razvoju i spoznaji koja je proizašla iz želje za istraživanjem s ciljem kako bih unaprijedila svoje kompetencije kao buduća slikarica, također kako bih za kraj diplomskog studija mogla što kvalitetnije proizvesti završni rad.

Skice: akvarel i gvaš na papiru

Akril na platnu, 190x190 cm

Kombinirana tehnika: akrilna pasta, akril i ulje na platnu, 120x130 cm

Akril na platnu, 200x140 cm

Akril na platnu, 160x110 cm